

Publicerad 2012-10-30 20:45 av lodjuret/seglare

Att vara självlärd är ofta ett öde som drabbar den vilken har litet eller inget stöd av omgivningen, samt att ha skolat sig själv istället för att gå i dyr utbildning inom området. Kanske på grund av såväl lust, nyfikenhet som avsaknad av medel.

Jag är en odugling

Att under årens lopp uppväxten
igenom och sedermera i även vuxen
ålder, då och då få höra man är
oduglig till någonting alls i livet är

inte en helt ovanlig upplevelse.
Uppfattningen om att någon är oduglig
är förstås beroende på vad man
i så fall förväntas vara duglig till.

Ofta handlar det om att ha fördomar
om vad en viss förmåga skall kunna
skapa för något och hur dettå skall
gå till. Det kan gärna jämföras med

att sätta en hockeyspelare till att
försöka vinna en simhopp tävling och
en simmare att vinna en hockeyturnering.
Bara för att du som läsare skall förstå

själva poängen. Det är andras förväntningar
på dig som gör dig till möjligt duglig eller
möjligt oduglig. Om du däremot själv
hittar fram till din möjliga begåvning

och får utrymme samt tid att forma och
utöva densamma så är det fullt möjligt
att du istället skall visa dig fullt duglig
på ditt område. Eller områden, om du

så vill. Att ständigt få höra att man inte

duger något till är varken roligt eller
särskilt uppbyggande. Så mycket bättre
det hade varit att söka ta reda på vad

man är bra på och utveckla dessa sidor
hos en människa. Hellre uppmuntran och
stöttande krafter från en tänkt omgivning
än förkrossande fördömanden från 'alla håll'.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten